

благоволенieto на единъ царъ; но не бждете чужди на прѣимуществата на умътъ, на деликатнитѣ и високи знания, на чувството къмъ изящнитѣ искусства и беллетристиката, на прѣлѣстѣта на единъ изященъ разговоръ.

Съ това не трѣбва да се разбира че жената трѣбва да бжде учена, нито че тя трѣбва да бжде въ положение да сжди и да говори за високи прѣдмѣти. Ако педантизмътъ е неспособенъ у мъжътъ, у жената той е още по неспособенъ. Само че не трѣбва, подъ прѣдлогъ на педантизмъ, да отдалѣчаваме отъ умътъ на жената всичко онова което може да я възвиси или да ѝ даде по голѣма привлѣкателностъ. Съгласенъ съмъ, че тя не трѣбва да знае много; но трѣбва да бжде варваринъ единъ чловѣкъ да не почувствува цѣната на единъ изященъ и украсенъ умъ, на единъ тънъкъ и деликатенъ умъ, на единъ лѣкъ и избранъ разговоръ, на едно възвишено чувство за изящнитѣ искусства, природата и поезията. А тѣзи прѣимущества не се придобиватъ безъ четение и безъ извѣстно образование.

Трѣбва, прочѣе, въ възпитанието на дѣвойкитѣ, да държимъ съ голѣма осторожностъ точната срѣда мѣжду строгото ограничение което изгасява всичкото въображение и всичката сила на животътъ, и надутата претенция която ще ги товари съ една суетна наука и ще ги наджха съ гордостъ. Тѣзи точна срѣда е изразена по единъ прѣлѣстенъ и съвершенъ начинъ въ тия двѣ мисли на Фенелона: „Научете дѣвицата да усѣща за науката почти сжщата онѣзи деликатна срамежливостъ която ѝ внушава ужасъ къмъ по-